

PAMETNI KNJHA

1

Kronika obce Teletina.

Tato pamětní kniha má 192 (stodevaderáct dvě) stránek.

v Teletíně dne 31. prosince 1935.

Jan Sládek
starosta.

Starosta
il. obecni zast. a kronikar obce.

1. XII. 1935.

Dnem 31. prosince 1935 byl jsem já, Josef Bartoš, syn statkáře v Pělešíně, pověřen vedením obecní kroniky. Narodil jsem se dne 1. července 1905 v Klášterní Skalici, pol. okres Kolín. Tam totiž v té době vlastnil můj otec mlýn, zvaný „Kavraník“. R. 1913 koupil obec statek č. 8 v Pělešíně. Můj trvalý pobyt v Pělešíně byl přerušován návštěvou školy měšťanské v Českém Brodě, vyš. hospodářské školy v Kosičích a pres. vojenskou službou střídavě v Litoměřicích a v Praze.

Ujmaje se nové povinnosti, vésti kroniku v naší malé poutavské obci, jsem si plukonale vědom toho, že mnoho událostí tak významnějších, že někdy měly i podstatný vliv na celé okolí naší obce, odehrávalo se ve dvou či třech desítkách právě uplynulých.

Bylo to lámání a opracování stavebního a poutavského kamene, které dodávalo naší vesnici páru obce skoro průmyslové. Dávalo obživu mnoha rodinám i z okolí. A v přítomné

době? Lomny se úplně odmlčely!

Když bylo kamenictví na vrcholu své slávy, přivrel nájemce chlívooského dvora, Rudolf Skimpl, první polní jahody a maliny do naší vsi. Po zdárných pokusech zavedl pěstování jahod a malin ve velkém. Jahody i maliny nesly krásné plody, které se pěkně zpeněžily. Nemí tedy divu, že nájemce Skimpl byl lidmi napodobován. Tak se jahody i maliny rozšířily po celém okolí. Mohu bez obav říci, že jahody a maliny jsou v současné době rozšířením celému kraji.

V naší vsi se od dávná hokynářsko. provozoval se hlavně provázní výkem hus. I nyní jezdívali hokynáři na kůh do Prahy. Dříve koně, dnes auty. Před je to vše pohodlnější. A přece hokynářství upadá.

I jinak se u nás mnoho změnilo. Kdysi byla naše ves součástí politické obce typ. újezd. Po světové válce byla povolena odluka a vznikla samostatná pol. obec Těšetín.

Veliká světová vojna vyžádala si oběti na
 celé řadě příslušníků naší obce. Byl jim pěčí
 místního sboru dobrovolných hasičů postaven
 památník. Jest z tvrdého telešinského kamene
 a pleska v něm zasazená nese jména padlých.

Dvůr Chlístov, působiště známého R. Strimpla,
 byl úplně rozparcelován. Půda byla přidělena
 občanům nejen z Telešína, ale i z Krňan a
 Větrova. Dvůrový dvůr byly rozprodány mí-
 stním občanům. Po menších stavebních úpravách
 vzniklo na Chlístově šest nových maloroľníckých
 usedlostí. Naše obec získala byvalé obytné ba-
 stovy dvůra. Dělá se jim „obecní domek“ či
 „pastouška“.

V letech 1927 - 1930 byla vystavěna sil-
 nice Telešín - Krňany. Jest jim lítoati, že se
 stavba silnice zbytečně protahovala. Silnice
 končí za telešinským křížkem v polích. Tam uvízla
 nadobro, ač spojení s Vyš. újezdem jest velmi
 potřebné.

Výstavbou silnice získala naše obec na
 hwištickém puchu. V létě přejde Telešínem

mnoho turistů. Někteří se u nás zalíbilo. Vystavěli si na březích Vltavy trampačské chaty. Časem jich vyrostlo, jako hub po dešti. Tak vznikly dvě trampačské osady. A sice: „Osada 20. míle“ na vltavském břehu nad „Klečekem“ a osada „Draví břehy“ u „Šebravských“. Konečně v poslední době vzniká nad „20. mílí“, „Osada Průdly“.

Uvědomuji si, že v tomto krásném úvodu nemohl jsem popsat všechny zjevy, vyskytující se v životě naší vesnice. Neposloužil jsem také přesným daty. Doufám však, že při vhodných příležitostech se k mnohému vrátím. A pak si o tom povíme podrobněji.

Co, co bude dále? O tom nám napoví hned první zápis v kronice!

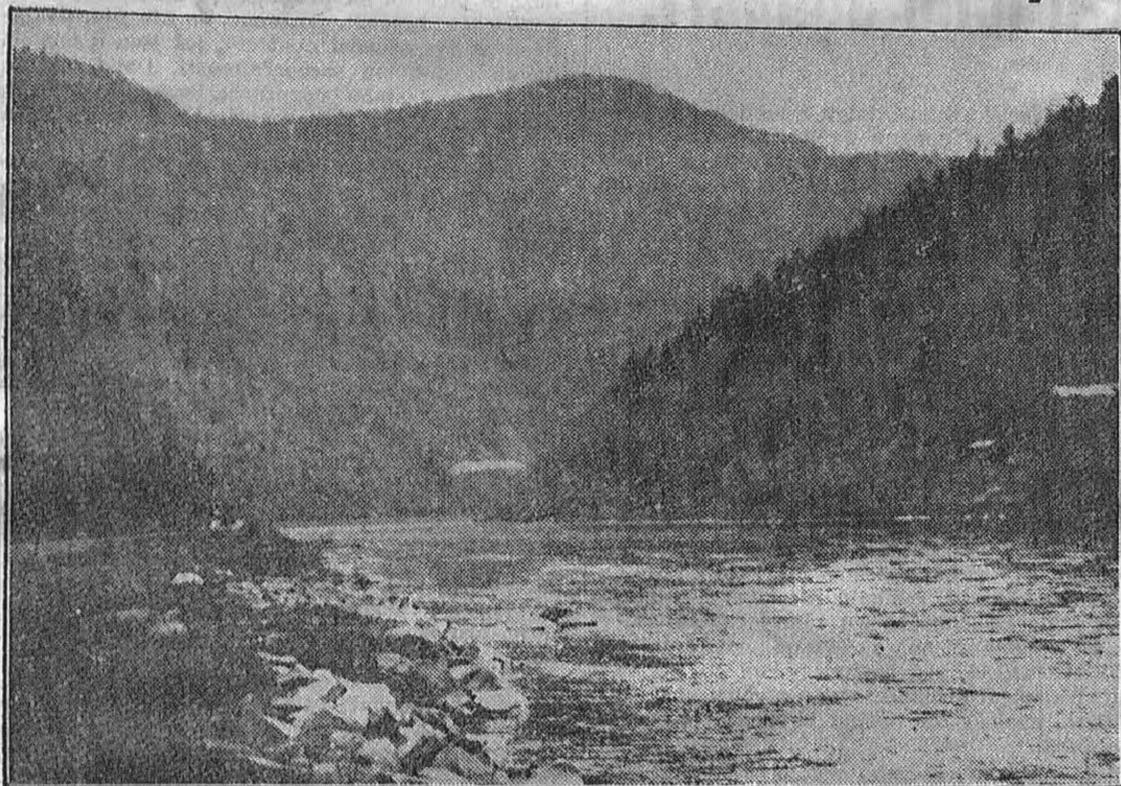
24. IV. 1936.

V roce 1936 vedl časopis „Lenkov“ velikou histickou kampaň ve prospěch stěchovické přehrady. Smyslem této kampaně bylo a a brániti dalšímu rozšiřování polléru vody z mělnického kraje pro město Prahu. Náhradou za to mají se vybudovati údolní pře-

24. dubna 1936.

/ E N

Kde nalezne Praha dostatek vody!

Údolí Vltavy ve Svatojánských proudech, budoucí vodojem města Prahy. Dodatkem ke svým článkům, v nichž jsme upozorňovali na možnost, jak Praha může získati dostatek vody pro svůj vodovod z budoucí nádrže Štěchovické přehrady, přinášíme obrázek vltavského údolí. Je to místo 4 km nad budoucí přehradou. Bílé čáry na stráni vpravo a vzadu na skále »Mařence« značí výšku vody v budoucí nádrži. Nadmořská výška skály »Mařenky« je 425 metrů, budoucí vodní hladiny 220 metrů. Je tudíž údolí značně hluboké. Zemědělské obce jsou vysoko nad řekou, takže na jejich hospodářství nemá stav vody ve Vltavě nejmenšího vlivu. Zemědělství tedy odběrem vody pro Prahu neutrpí nejmenší újmy, naopak získá. Na stavbě přehrady bude po 4 léta zaměstnáno několik set lidí, po dokončení získá kraj elektrickou energii a vodní cestu, po níž levně bude moci dopravovati svoje produkty. Kamenictví v Povltaví bude moci po splavné řece vyvážeti dobrou žulu z lomů ve vltavském údolí, jinak nežli po řece, nepřístupných. Tady má možnost Praha získati vodu z nejzdravější krajiny. Jest už vypracován projekt pro odběr vody ze štěchovických přehrad. Je třeba jen začít, dát dělnictvu práci a nešermovat slovy, slovatní soc. demokratičtí mudrci. Vy máte zájem na výrobě projektů, ale Praha na dobré vodě a dělníci na práci.

hrady na Vltavě ve Štěchovicích a snad i ve
 Hlapech. Celá kampaň i tekst pod horějším
 obrázkem jest nám selkem sympatická. Musím
 však konstatovati, že autor v tekstu pod obrázkem
 zaměňuje přeh zvaný »Máj« za skálu zov. »Mařenka«.

12. VI. 1936.

Toho dne, bylo to v pátek, přihnala se před třetí hodinou odpoledne nad naši ves prudká bouřka. Také několikrát udeřil blesk. Jeden porbil starou hraniční vrbu na lukách prouplých "Rybniček", druhý zapálil stoh slámy patřící Jos. Pantřovi. Stál nedaleko jeho polní kůlny. Stoh shořel úplně, vřadot tomu, že se naň chvilila, po dobu několika hodin, velká spousta vody. Tento požár jest památlivý tím, že při něm bylo v naší vsi prvně použito motorové stříkačky vůbec. V tomto případě z Petrova. Hraší požáru se zúčastnily sbory hasičů z Telešina, Petrova a Krňan.

14-18. VII. 1936.

V uvedených dnech Konala se cvičení pí-
vlní protiletcké obrany (CPO). O úkolech
a významu cvičení nebudu se šířiti. Po-
dobným jsem, že byla vyzkoušena pohotovost,
kážení a vyspělost našeho občanstva, které se
všech cvičení zúčastnilo s ochotou a bezvadně
se jich zhostilo. Rád poznamenávám, že
v naší vsi nebyl nikdo pokulován.

29. XI. 1936

Konala se schůze hasičských sborů z Telešina,
vyp. Lijerda, Krňan a Petrova v hostinci

Josefa Dvořáka v Teletíně. Ve schůzi byl zvolen
přípravný výbor pro vybudování památníku
Rudolfu Strimplovi, prvnímu pěstiteli úspěšných
polních jahod v našem kraji. O schůzi bylo

Památník Rudolfu Strimplovi, zakladateli
proslulého jahodářství v kraji mezi Krňany a
Netvořicemi, vybudují v r. 1937 hasičské sbory
z Vysokého Újezda, Teletína, Větrova a Krňan
u chlístovského dvora, na němž Rudolf Strimpl
hospodařil dlouhá léta jako nájemce a na jehož
pozemcích začal pěstovati po první velké polní
jahody. Byl již zřízen přípravný výbor, který
také už začal se sběrací akcí mezi jahodáři.
Předsedou výboru je Josef Dvořák z Vysokého
Újezda, místopředsedou Jan Sládek z Teletína,
jednatelem Josef Bartoš z Teletína, pokladníkem

Ladislav Zeman z Vysokého Újezda; ostatními
členy výboru: Josef Stibárek z Teletína, Frant.
Pešek a Frant. Suk z Krňan, Jan Kocourek a
Lad. Hromas z Větrova, Josef Tošner a Antonín
Procházka z Vysokého Újezda. Hasičstvu jaho-
dářského kraje je jistě ke cti, že se rozhodlo
uctít pietním způsobem památku dobrodince
krásného, ale zapomínaného koutku našeho kraje.
Nejde o skromného Strimpla, jehož všichni jaho-
dáři vděčně vzpomínají. Jde především o to, aby
bylo označeno místo, kde by se mohli lidé tak
mnohému naučit. Kam by mohli chodit, aby se
poklonili památce jednoho z těch českých lidí,
kteří dali svou bystrou hlavu i svou velkou práci
do služeb všech.

Toho dne byla v naší obci velká slavnost - 29. VIII. 1937.
na počest památníku Rudolfu Strimplovi na obecní nábřeží na Chlí-
stově. Slavnost měla za přehrávání hořícího pocení
obrovskou návštěvu a možno říci, že se skvěle vydařila. Měla veliký úspěch
propagacní, mravní i finanční, což je v dnešní době jistě velká zásluha.
Pro úplnost uvádím, že památník odeska
nese tento nápis:

Zde žil Rudolf Štrimpl;
z jeho moudré hlavy rostl život
okresního kraje.

2. III. 1939 bylo započato s úpravou obecní cesty a regulací
políček na návsi. Cesta byla pěkně upravena
a potáček byl sveden betonovými rourami do
rybníka. Kalkol a sjízdovost návsi tím
kvalitně získala. Úprava trvala asi tři týdny.

15. IX. 1939. Stavba silnice Mys. Újezd - Teletín byla
přenesena do katastru naší obce.

29. III. 1940. Ing. Domaňský, majitel lomů v Teletíně
započal s opravou obecní cesty od silnice
Teletín - Křápek do lomu. Cestu nechal
velmi pěkně opravit.

22. XI. 1940. Podle výn. min. školství a národní
osvědy ze dne 21. 10. 1940, č. jedn.
129.247/40 - V/4. náměstí knihovny uzavřeno
dne 22. XI. 1940. Pokračování ve shromáždění dle.

Martina
kronikář.

J. Sládek
starosta

